

а коритото се носи
и до покривитѣ чакъ
се понесе прахулякъ.
Новината щомъ узнаха
стари, млади и деца,
къмъ рѣката полетѣха
съсь изплашени лица.
Ей ги, сбрани на брѣга
и започна се сега.
Туй кориго дяволито
рипна право въвъ рѣката
и момчето неомито
зацамбурка изъ водата.
Крачуланчо лудо писка
и за корень се захваща,

но коритото го хваща
и главатъ му натиска.

И когато се запжти
къмъ дома си чистъ и бѣлъ,
барата се тѣй размжти,
че потече черна калъ.

(Следва въ книжка 3.)

Славчо Красински.

Е с е н ъ .

Злато злати златокрила есень,
бисерни зрънца небето рони.
Изъ горитѣ вѣтърътъ съсь пѣсень
златнитѣ листа навредъ подгони.

Прелетнитѣ птички — веселушки —
вече надалече отлетѣха,
а на насъ, другарчета и дружки,
сини минзухари останаха.

Чуй! Въ нивята пѣсень се понесе,
пѣсень на сѣячи работливи;
тя въ надежди нови ни отнесе:
Пакъ ще жънемъ злато въ златни ниви.

Злато злати златокрила есень,
бисерни зрънца небето рони —
изъ гората вѣтърътъ съсь пѣсень
златнитѣ листа навредъ подгони.

Иво.

